Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36642
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

Quare dicit scriptura quod
sed occurrit scr. deus lucem.
tassis quomodo uidit ds qd ēt bo
na ⁊ diuisit lucē a tenebris ⁊ u. l. d. ⁊ t.
n. Nam sicut ea opa sua in luce uidit qd
ēt bona. in q̄ luce uidit lucē qd ēt
bona ⁊ diuisit lucē a tenebris. uocauit q;
lucē die ⁊ tenebras nocte. Nichil enim si
ne luce uideri potest. S; nec tenebre
sine luce uidēr: quanto magis lux
ñ uidēr sine lucē. Que sunt g̃ illa lux
p q̄m ds uidit lucē qd ēt bona ⁊ diui
sit lucē a tenebris ⁊ u. l. d. ⁊ t. n. An p se
ipsū ea uidit qd ēt bona. an p alia lucē
uidit qd ēt bona. S; quomodo p ipsa lucē
uidē potuisset qd ēt bona. si alia lucē
ñ habuisset p q̄m ⁊ in q̄ ipsa lucē uidisset
qd ēt bona. Nā si uidit qd ēt bona lux
ipsa ⁊ uere uidit. malū q uidit. de cuius
bonitate dubitari ñ potest. Ergo alia
lux incertata fuit. in q̄ ipsa lux erata u
debat qd ēt bona. q illā inuitabat que
semp ē bona. In illa enim luce cū ipsa sit
bona uidēr ⁊ mala ⁊ bona ⁊ ñ solū mala
⁊ bona ē bona mea uidēr: ppter q dip
sa uē ⁊ sume ē bona. Qd enim ab ipsa discor
dare uidēr: malū ē uidēr ⁊ qd ea simile
ē uidēr: bonū ē uidēr ⁊ utrūq; ñ ñ in ip
sa ⁊ p ipsa uidēr. P lucē g̃ p bam lucē q
in luce incommutabili uidit qd lux ista
cōmutabilis suo om ⁊ ordine bona ēt ⁊
diuisit lucē a tenebris. uocauit q; lucem
die ⁊ t. n. Et in ea luce in q̄ uid lucē qd ēt
bona. ⁊ ecce ea opa sua q̄ opat ē uidit qd
ēnt bona ⁊ nichil sine illa luce uidit
ut bonū. Et malū siue ex his. q̄ ipse bona
fecit siue ex his que nos fecimus mala. que
omā ipse ñ male; ipse bñ uidit. ubi ui
dit ubi nullū malū fuit. hoc ipsa luce.

quae nos uidere oportet omne lucē
si bona ē nec possimus iudicare uere de
luce si bona ē donec ipsa luce illumina
ti fuerimus que uere ē bona. Spūalis omni
di iudicat omā ⁊ ipse a nemine iudicat.
⁊ sic sp ē di uere in nobis habitat. ñ nos po
tēr decipe sp ē erroris ⁊ si in luce uenu
ant ad nos. q h̄mi lucē in nobis. in q̄ no
bis manifestū erit de omī luce si bona
ē ⁊ sic fiducialit diuidim lucē a tenebris.
⁊ iudicabim ñ solū int tenebras ⁊ lucē.
s; ea int lucē ⁊ lucē iudicabim. ñ solū
int nocte ⁊ die s; ⁊ int die ⁊ die iudica
bim. ⁊ iudicabim omne die. Parti ē enim
ad p fectū int die ⁊ nocte iudicare pa
rti ē tenebras diuide ⁊ lucē. hoc ē ut
uitia sua euisceqestrare. ñ sciam ⁊ int
die ⁊ die iudicare. ⁊ sciamus omne die
iudicare. ut sapiamus qui sint illi mo
tus q̄ subuertunt speciē q̄ si luce aliena
ad nos fuerunt. q̄ rursū illi sint q̄ uera
utrum se clarificare p tendunt ⁊ in p sis q̄q;
uirtutib ñ solū que bona s int s; q̄ sint
⁊ potiora p bemus. Spūal enim di iudicat
omā ⁊ ipse a nemine iudicat. q sp ē omā
seruat ⁊ p funda di. eunctio ē. docet
nos de omnibus. Que sit cautela boni

Hic tibi adtendo opis hic significata
de quanta sit cautela bono opi
adhibenda. In p incipio omnium uoc
opum uide ut lucē habeas inte. ut
omā opa tua lucissint. ñ tenebrarum.
P ea ē sid diligentē utrūne lux tua pu
ra sit. ñ fuscata. ⁊ cū inueneris q̄ a bona
ē tē demū diuide ea a tenebris. ⁊ uoca
lucē die ⁊ t. n. Beni reliq̄ opa tua. que
in luce fecerisuide si ⁊ ipsa bona sint
⁊ nullū omino op ñ iudicio p ñ sea.
donec agnoscas cuncta que fecisti.